

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομή εἶναι προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐργασία ἐν ἔτει	Σεπτ. 10
Ἐργασία ἐν τῷ ἡμικρατίῳ	5
Ἐργασία ἐν τῷ ἡμικρατίῳ	12
Ἐργασία ἐν τῷ ἡμικρατίῳ	7

Ἡ συνδρομή καὶ διατίθεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ 2.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ εἰς τὴν Διευθύνσιν.

Τὰ χειρόγραφα δὲν επιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Κεντρικὴ Ὁδός.—Ἀγορὰ Κύνκου ἀριθ. 26.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Ἐπιμελητὴς: **ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ**

ΕΠΙ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

Ἡ ἐθνικὴ γαλήνη.—Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα.—Ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Σχολεῖον.—Ἡ ἐθνικὴ χαλάρωσις καὶ τὸ ἔγκλημα.—Ἐκκλησιαστικὸς πρὸς τὸν λαόν.

Ἡ ἐθνικὴ γαλήνη.

Τὸ ἄγγελμα τῆς εἰρήνης ἐχαίρειται μετ' ἐνθουσιασμοῦ χαρὰς ὑπὸ σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ μετ' ἀνακουφισμοῦ ὑπὸ τοῦ ἁλλοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, διότι κατέπαυσε ἡ αἱματοχυσία μετὰ ἀξιοθαύμαστον θόρυβον τῶν Ἑλληνικῶν ὁπλῶν κατὰ δύο προαιωνίων ἐχθρῶν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς πολιᾷ καὶ σεβασμίᾳ Ἀνατολῇ.

Ἐφεξῆς μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ οἱ ἄλλοι ἀνατολικοὶ λαοὶ θὰ δύνανται νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὰ ἔργα τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου μετὰ τῆς πεποιθήσεως ὅτι ἡ εὐεργετικὴ δύναμις τοῦ Ἑλληνισμοῦ θὰ προστατεύῃ αὐτοὺς κατὰ τῆς βουλομένης καὶ τῆς τεσσάρων βαρβαρότητος, τῆς βίας, τῆς ἀρπαγῆς, τῆς κακονομίας καὶ τῆς κακοδοτικῆς.

Ἐν ἡμεῖς καὶ γαλήνη ψυχῆς—ἡ ἐμπνεύσις—ἡ εὐεργετικὴ δύναμις τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐπὶ τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις αὐτῆς ἀνελεγχτῶς ἀπ᾿ αὐτῆς ἀναταράσσεται καὶ τρομαίνει εἰς τοὺς πολέμους, ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ καὶ τῇ δούλῃ πατρίδι, θὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς προόδου μετὰ τῆς χαρακτηριστικῆς αὐτῆς ἀειπνοῦς καὶ ὁρμῆς πρὸς πᾶν ὑψηλὸν καὶ εὐγενές.

Ἀντίστοιχον εἰς τὰς Ἑλληνικὰς χάριτας καὶ μετ' αὐτῶν εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἡμεῖς νέας ζωὴς καὶ νεῆας δυνάμεις, καὶ ὁ ἀνατολικὸς κόσμος ἐξεγερθεὶς ἀπὸ τῆς μακροχρόνου νύκτος εἰς ἣν ἐνέβαλεν αὐτὸν ἡ ἀποτρόπαιος τυραννία, θὰ ἐξεγερθῇ πάλιν πλήρως οργίλους καὶ ζωῆς ἕνα ἐπαναλήθῃ τὸν ἀπ' αἰῶνων διακοπέντα δόλιχον τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ σταθμῇ καὶ ἐν τῇ κοίτι αὐτῇ τοῦ ἀρχαίου κόσμου.

Ἀς ἐλπίζωμεν ὅτι ἐπὶ χρόνον μακρὸν ἴσως δὲν θὰ διαταραχθῇ ἐκ νέου ἡ Ἀνατολή, ἢ ἡ νεοτουρκικὴ παράνοια δὲν ἐξωθήσῃ τὴν Τουρκίαν εἰς νέον βάρβαρον κατὰ τοῦ ὅποιον θὰ συντριβῇ καὶ θὰ διαμελισθῇ ἀνεπαρορδύτως, καὶ οὕτω ἐν ἐθνικῇ γαλήνῃ θὰ ἐπιδοθῇ ὁ Ἑλληνισμὸς εἰς τὰ προσφιλέστατα ἔργα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς προόδου, ἐνῶ συγχρόνως θὰ ἐξοπλίστῃ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν παρασκευάζων κραταίως δυνάμεις πολεμικάς, αἵτινες θὰ εἴναι τὰ ἀσφαλέστατα ἐχέγγυα μονίμου καὶ διηνεκοῦς εἰρήνης.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα.—Ἀγνοοῦμεν τίς θὰ εἴναι ἡ προερχομένη ἀπὸ τῆς ἡμετέρας Νήσου, ὀφειλόμεν ἐννοήσας νὰ κατευθύνωμεν αὐτὴν ἡμεῖς, μὴ

τε πόλεων καὶ τῶν χωρίων, θὰ εἴπωμεν πραγματικὴν καὶ ἀναμφισβήτητον ἀλήθειαν.

Ἐὰν τὰ πράγματα χωρήσωσιν εἰς ὅπου ἀπὸ μακροῦ χωροῦσιν, ἢ τε κοινὴν καὶ ἡ οἰκονομία κινδυνεύουσι νὰ περιέλθωσιν εἰς παράλυσιν καὶ ἀποσύνθεσιν, καὶ λαὸς ἡθικῶς ἔκλυτος εἴναι ἀνίκανος νὰ ἐπιδοθῇ ἡ διεκδικήσῃ ὑψηλὰ καὶ εὐγενῆ ἰδεώδη, περιπίπτειν εἰς νύκτῃν ἢ ἀνδραποδισμὸν περὶ τούτων ἀδιαφοροῦσαν.

Ἐἴνε ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐκδήλωσις τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ ἀπέρχεται ἐν τῷ χρόνῳ ζωοποιότερα καὶ ἡ πρὸς τὴν ὁλὴν πατρίδα ἀγάπη θερμότερα καὶ μᾶλλον ἐμπρακτικὰ καὶ ἀνυγῆς πόλεμος τοῦ 1897 καὶ οἱ ἐνδοξοὶ πόλεμοι τοῦ 1912-13 συνεκέντρωσαν εἰς χιλιάδας τοὺς Κυπρίους ἐθελούτους, οἵτινες οὐ μόνον οὐδαμῶς ὑπέβησαν τῶν ἁλλων ὑποδοχῶν δημογυνῶν ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἐλευθέρους ἀδελφοὺς ἡμῶν ἡμιλλήθησαν περὶ τὴν ἡνδρείαν καὶ τὰς ἀλλὰς στρατιωτικὰς ἀρετάς.

Παρὰ πάντα ὅμως ταῦτα ὁ μελετῶν τὰς τε ἀσυνκῆς καὶ τὰς ἀσυνκῆς κοινότητας ἐν Κύπρῳ διακρίνει εὐχερῶς τὴν προοδὺν χαλάρωσιν τῶν ἡθῶν καὶ τὸν ἀόρατον τῆς δημοκρατικῆς ἀδιαφορίας καταρρέοντα τὸ κοινωνικὸν σῶμα. Τὸ σχολεῖον καὶ ἀδύνατον καὶ ἀπροσάρτετον εἶναι παρ' ἡμῶν καὶ οὐκ ἀνεπιβούλευτον ὑπὸ τῆς ξενοκρατίας, ἡ κοινὴν δὲ καὶ τὸ σχολεῖον ἔδει νὰ τυγχάνωσιν ὅλης τῆς ἐκκλησιαστικῆς μερίμνης καὶ στοργῆς, καὶ ἐν τῷ μέρῳ τούτῳ ἡ νῆος ἡμῶν νοσῇ νόσον ἀνελεγχτῆσαν.

Τέσσαρα σχεδὸν ἐτη παρήλθον ἀπὸ τῆς λύσεως τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος καὶ πάντες οἱ χρεόντες ἀρχιερατικοὶ θρόνοι ἐπληρώθησαν, ἀλλ' οὐδεμία ἐπιήλυθε βελτίωσις εἰς τε τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὸ πνευματικὸν καὶ ἡθικὸν τῆς Ἐκκλησίας κύρος, ἐν πολλοῖς μάλιστα μετὰ βαθείας λύτης ἀντιλαμβάνομεθα ὅτι ἡ κατάστασις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπέθῃ χειρῶν ἢ κατὰ τὴν χρεῖαν.

Ἡ ἀγνοία καὶ ἐν πολλοῖς ἐπιβλαβὴς αὕτη τετραετία ἔδει νὰ διδάξῃ τὸν τε κλήρον καὶ τὸν λαόν, ὅτι ὑπάρχει ἡ τὸ σαπρὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ εἶναι ἀνάγκη ταχείας καὶ γενναίας θεραπείας ἵνα μὴ γένῃται ἀνεπαρόμοτος καταστροφὴ.

Ἐκκλησιαστικὸς πρὸς τὸν λαόν.

Ποιούμεθα ἔκκλησιον πρὸς τὸν Κυπριακὸν λαόν ὅπως ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εὐπρεπείας καὶ τοῦ κύρους τῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ καὶ οἱ ταχθέντες Ἐκκλησιαστικοὶ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πολιτικοὶ ἀντιπροσώποι εἴτε δὲν ἡδυνήθησαν εἴτε δὲν ἡδύθησαν νὰ ἐκπληρώσωσιν ἱερὰν καὶ ἐπιτακτικὴν ἐντολήν.

Ἡ κατάστασις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀποβαίνει ἀφόρητος, καὶ θρησκευτικὸν καὶ ἐθνικὸν ἔχει καθή-

κον ὁ Κυπριακὸς λαὸς νὰ ἀσπῇ τὸ σκάνδαλον διενθετῶν καὶ διαοριζομένων ἰδίᾳ τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τῆς ἱερᾶς κτημοσύνης καὶ τῶν ἱερῶν προσόδων ἐπ' ἀγαθῇ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινῶνίας.

Ὁ μόνον αἱ θρησκευτικὰς περιουσίας σπαταλῶνται καὶ φθειροῦνται εἴτε αἱ προσόδοι αὐτῶν ἀπώλυνται ἀνωφελῶς, ἀλλὰ καὶ αἱ περιουσίαι τῶν ἐνοριακῶν καὶ κοινωρικῶν ἐκκλησιῶν διατελοῦσιν ἐν πολλοῖς ὑπὸ διαχείρισιν πλῆμμελῃ καὶ κακόδοχον φθειρόμεναι καὶ νοσιφόμεναι παρ' ἀνθρώπων ἀσεβῶν.

Οἱ νόμιμοι καὶ φρονικοὶ προστάται τῶν περιουσιῶν τούτων καὶ ἀντεπαγγέλτοι ἐλεγκταὶ οὕτε τὴν θέλησιν οὕτε τὴν δύναμιν ἔχουσιν ὅπως ἐξαρκήσωσιν αὐστηρὸν καὶ δικαίον ἔλεγχον ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως ταύτης, διότι αὐτοὶ πρῶτοι, οἱ ἀρχιερεῖς οὕτε διηυθέτησαν οὐτε διεκονήσαν κατὰ τὸ προσήκον καὶ συμφέρον τῆς ἐκκλησίας τὴν διαχείρισιν τῶν οὐκ ἐνοριακῶν περιουσιῶν καὶ προσόδων.

Ἐννοεῖται ἡ ἀπαίδευσις καὶ ἡ ἀμάθεια δεσπόζει ἐπὶ παρὰ τῇ κλήρῳ ἡμῶν, ἐν τῷ αἰῶνι τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν, καὶ κατὰ τὴν λαμπροτέραν ἀρετὴν τῆς νέας ἐθνικῆς σταδιοδρομίας ἡμῶν ἡ ἐκκλησία, ἥτις ἀπέτελεσεν ἐν τῷ παρελθόντι ἰσχυρότατον παράγοντα ἡθικὸν καὶ ἐθνικόν ἀπὸ τῆς γαλήνης καὶ τύπος νεότητος, καταφρονουμένη ὁμοίως καὶ λησμονουμένη παρὰ πεπαιδευμένων καὶ ἀπαιδευμένων.

Μὴ λησμονοῦμεν ὅτι ξενοκρατούμεθα καὶ καθήκον ἔχομεν ὅπως δημιουργήσωμεν ὑπὸ τὴν ξενοκρατίαν ἴδιον ἐθνικὸν καὶ ἐκκλησιαστικὸν κράτος, ἐν ᾧ πρόκειται ἀσυνκῆς καὶ ἐνισχύωμεν τὰς τε πνευματικὰς καὶ ἡθικὰς δυνάμεις ἡμῶν προπαυνοῦντες τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν μέλλον καὶ καθιστάντες ἀδύνατον καὶ ἀκατήρυντον τὴν μονιμότητα τῆς ξενοκρατίας ἐν τῇ Ἑλληνικατῇ νήσῳ ἡμῶν.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΝΕΟΤΗΤΑ

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Δὲν πιστεύωμεν ὅτι παρέμεινε ἀσυνκῆτος καὶ ἀνεκδιόρθωτος κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐποχὴν τοῦ κόσμου πᾶλλομένη ἐλευθέρως καὶ ἀνεπηρέαστος παραμένουσα ἀπὸ τῆς δηλητηρώδους ἀτμοσφαιρᾶς ξένων καὶ ἐπιβόλων σχολῶν.

Ἀπὸ τῶν ἀπωτάτων ἀκρῶν τοῦ κόσμου κοινὰ ἔργαται καὶ χειροτέχναι, ἐμπόροι καὶ ἐπιχειρηματίαι, ἐπιστήμονες καὶ βιομήχανοι εἴτε ἐσπευσαν ὑπὸ τὰς σημαίας καὶ προεκινδύνευσαν καὶ ἐπέσαν ἐνδεῶς εἴτε εἰσένεγκον γενναίως ἐράνους καὶ συμμετέσχον τῶν ἔργων καὶ τῶν ἐλπίδων τῆς γαλήνης καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τοῦ ἑθνικοῦ καὶ τῆς φυλῆς ἡμῶν.

Μία μόνη τάξις ἑλληνοπαλῶν ἀποπληθύνειν εἰς σχολὰς παρ' ἡμῖν ξένας παρέμεινε ἀμέτοχος καὶ ἀνασθητός πρὸς τὰς μεγάλας καὶ ἱερὰς συγκινήσεις τῆς ὁρατιέρας καὶ ἐνδοξοτέρας περιόδου τοῦ νεωτέρου ἐθνικοῦ βίου τῆς ἡμετέρας φυλῆς.

Οἱ ταλαίπωροι αὐτοὶ Ἑλληνοπαλῶν ἐστρεφόμενοι οὕτω τῶν ὁρατιέρας καὶ λαμπροτέρων ἡμερῶν τῆς ζωῆς αὐτῶν καὶ ἐξωμωμένοι πρὸς ἀντιγῆς καὶ λεβαντίους, οἵτινες ἀπάρτιδες καὶ ἀπόλιδες ὄντες εἴναι ἀμοιροὶ ἐσσεῖ τῶν ὑψηλῶν καὶ εὐγενῶν συναρτήσεων καὶ ἐμπνεύσεων τῆς ἐθνικῆς μεγαλοφυΐας καὶ δόξης.

Καὶ οὕτοι μὲν ἐγεννήθησαν ἀνευ πατρίδος καὶ πόλεως καὶ παραμένει στερεὰ καὶ κενὴ ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῶν πάσης ὕψλης καὶ ἱερᾶς ἐμπνεύσεως, πάσης ἐθνικῆς χαρᾶς καὶ ὑπερφάνειας. Τὶ παθόντες ὅμως ἑλληνες γονεῖς καὶ ἐξαναστάζουσι τὰ τέκνα αὐτῶν νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ταπεινότητα καὶ εὐτελεστέραν δουλείαν πρὸς ξένους καὶ ἐπιβόλους διδασκάλους, φθειρόντας τὴν καρδίαν καὶ διαστρέφοντας τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ὡς ἡ μυθικὴ Κίρκη μεταμορφώσας τοὺς Ἑλληνοπαλῶτας εἰς παχυδέρμους χοίρους κυλιόμενους ἐπ' ὅλου τοῦ βίου αὐτῶν εἰς τὴν ἡθικὴν βλάβαν τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ ὡς οἱ ἀδύγαντες καὶ οἱ λεβαντίνοι.

Τίνες τῶν ἑλληνοπαλῶν διανυκτερεύουσιν εἰς τὰ καπηλεῖα καὶ πασχουσιν εἰς πάσχουσιν εἰς τὰ καταγῶγια καὶ ἀνασχοῦνται πρὸς τοὺς οὐκ ἐκείνους, προσέρχονται δὲ καὶ περιαινοῦσι τοὺς ξένους παραδοκῶντες ὡς κύναιρα ψυχῶν ἢ δασύτριον καὶ πᾶσαν ταπεινότητα καὶ πάντα ἐξευτελισμὸν ὑπομένοντες χάριν μισοῦ καὶ εὐτελεῶς.

Γονεῖς μορφοῦ καὶ τυφλοὶ, φασίζοντες τὰ ἴδια τέκνα εἰς τὴν μωρίαν καὶ τὴν ἀναισθησίαν αὐτῶν δὲν ἀναλογίζονται εἰς καθίστασιν αὐτὰ δυστυχέστατα πλάσματα, ἀφαιρόντες διὰ τὴν ξένων σχολῶν, ὅπου τὰ παραδίδουσιν εἰς πᾶσαν ἡθικὴν καὶ πνευματικὴν στέρησιν, τὰ εὐγενέστερα καὶ ὁρατιέτερα συναρτήματα καὶ ἰδανικὰ ἄτινα κοσμοῦσι καὶ λαμπρύνουσιν τὸν βίον τῶν ἐλευθέρων λαῶν καὶ ἐθνῶν.

Ἐσχόν τὴν μεγίστην εὐτυχίαν καὶ τιμὴν νὰ γεννηθῶσιν Ἑλληνες καὶ παραδιδόμενοι καὶ ὑποδουλούμενοι εἰς ἐπιβόλους ξένας σχολὰς μεταμορφώνονται εἰς ἀδύγαντες καὶ λεβαντίνοους.

Ἑλληνοπαλῶτες.

Ὅσοι δὲν ἐπωρώθητε τὰς ψυχὰς καὶ τὰς καρδίας καὶ περιεσώσατε ἡνίκά μόνον ἑλληνικῆς συνειδήσεως καὶ ἐθνικῆς φιλοτιμίας ἀποφεύγετε τὰς ξένας σχολὰς ὡς τὴν αὐλὴν τῆς Κίρκης, ἵνα μὴ προσερχόμενοι εἰς αὐτὰς ἀπὸ Ἑλλήνων μεταμορφώσθε εἰς ἀδύγαντες καὶ ἀπὸ ἀνθρώπων εἰς κτήνη, διότι τὰ κτήνη καὶ οἱ κτηνάθρωποι εἴνε ἀμειβοὶ τῆς εὐγενείας καὶ ὕψλης ἰδέας τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐθνότητος. Τὰ λιβυκὰ μόνον ἀνδράποδα δουλεύουσιν ἀγογγύτως καὶ προδύμους εἰς πάντα κύριον, καὶ τοιαῦτα ἀνδράποδα παρασκευάζουσιν αἱ ξέναι παρ' ἡμῖν σχολαὶ ἀνασθητῆσαι καὶ ἀπέρχονται εἰς πᾶσαν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν.

Ὅσοι τῶν ἑλλήνων γονεῶν δὲν εἰχον κατανοήσας μέχρι τοῦδε τὸ ἡθικὸν μεγαλεῖον τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὑπεριμῶν τὴν ἡθικὴν ἀξίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνότητος, οὕδενα λόγον ἔχουσιν ἐφεξῆς ὅπως παραμυθίζωσι τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον τῆς φυλῆς ἡμῶν καὶ δύνανται νὰ ὦσιν ὑπερήφανοι εἰς Ἑλλήνας πάντες ἐπὶ τῇ καταγωγῇ καὶ τῇ ἐθνότητι αὐτῶν.

Τὰ ἔργα τῆς ἐλευθέρου πατρίδος ἡμῶν ἐξετάθησαν διὰ πολέμου ἐνδοξοῦ καὶ εὐρύτατον διανοίγεται στάδιον εἰς τὴν ἑλληνίδα νεότητα πρὸς νικηφόρον καὶ εὐτυχὴ βιοπάλην· ἀλλὰ καὶ πέρα τῶν πολιτικῶν ἔργων αὐτῆς ἐκτείνονται εὐδύτερα ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ ἑλληνισμοῦ οὕτως τὸ ἐθνικὸν γόητρον καὶ ἡ ἐθνικὴ ὑπεροχὴ ἐξησφαλισθῶσιν καὶ ἐνισχυθῶσιν εἰς ποτε, ὥστε ὁ Ἑλλήν ὑπερήφανος καὶ ἀξιοπρεπὴς θὰ διεξάγῃ τὸν βιωτικὸν ἀγῶνα ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν προστασίαν τῆς ἐλευθέρου ἑλληνικῆς πατρίδος.

Ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια ἐπιβάλλει τὸ καθήκον εἰς πάντα Ἑλληνα ὅπως ἀξιοῖ παρὰ τῶν ἁλλων σεβασμὸν καὶ ἐκτίμησιν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα καὶ ἀγαθὴν, οὐκ ἂν αὐτὸς ὡς ἀδύγαντες καὶ λεβαντίνοι ἀπαρτίζετο καὶ ἀπολεῖ νὰ παραδίδεται εἰς χεῖρας ξένων προσπληκτικῶν στρεβλοῦμενος τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν ὑπὸ τούτων.

Αἱ ἡμέτεραι κοινωνίαι ἐφεξῆς ὀφείλουσι νὰ θεωρῶσιν ὡς ἀπεχαιρέμενα καὶ σεσηπέντα μέλη τοῦ κοινωνικοῦ καὶ τοῦ ἐθνικοῦ σώματος τοὺς γονεῖς ἐκείνους οἵτινες ἀποστρέφονται τὰ τέκνα τῶν εἰς ξένας σχολὰς τοὺς Ἑλληνοπαλῶτας διὰ τοὺς φέροντας χρώματα καὶ ταῖνας τῶν προπαγανδικῶν τούτων σχολῶν νὰ ἀποδομῶνται καὶ καταφρονῶνται πάντες οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Ἑλληνοπαλῶτες ὡς ἐξωμωμένοι ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ, ὡς ἀδύγαντες ἀπάρτιδες ὡς ἐβραῖους ἀλλήλους, ὡς κύναιρα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὸν πρῶτον πλειοσύντη ἀπεμπολούμενα.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΝΑΡΜΟΣΤΟΣ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ.

Τὸ Ἐκπαιδευτ. Συμβούλιον προέβη ἐσχάτως εἰς ἀπόφασιν ἀκαιροῦ ἐκδῆσαν ἑκτεροπὴν πρὸς τροποποίησιν τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῆς παρ' ἡμῖν Δημοτ. Παιδείας. Τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν καθ' ἐνταῆν θεωροῦμεν ἀκαιρον, διότι τυγχάνει γνωστὸν ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἔχει ἤδη συνταχθῆναι νέον πρόγραμμα διὰ τὴν Δημοτ. Ἐκπαίδευσιν, μὴ ἐφαρμοσθέν ἐνεκα τῶν ἐπελθόντων μεγάλων γεγονότων, πιστεύομεν δὲ ὅτι καὶ τὰ δύο μόνον προσελθόντα εἰς τὴν συνεδρίαν μέλη ἐκ τῶν δέκα συμφωνοῦσιν εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς λαϊκῆς μάλιστα παιδείας πρέπει νὰ εἴναι ἐνταῖον καὶ ὁμομόρφον καθ' ἅπαν τὸ ὅδιον, τὴν προτοβουλίαν ἔχοντες ἐν τούτῳ τοῦ ἐθνικοῦ κέντρου ἡμῶν. Τροποποιήσεις μόνον τινὲς ἀπαγορεύονται ὑπὸ τοπικῶν ἀναγκῶν ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ νὰ εἰσχωρῶσιν εἰς τὸ πανελλήνιον τοῦτο πρόγραμμα.

Ἐὰν ἡ ἀπόφασις τῶν δύο εἰρημένων μελῶν τοῦ Ἐκπαιδευτ. Συμβουλίου εἴναι ἀκαιρὸς, περὶ τὴν ἐξαρχὴν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπεδείξαντο οὕτοι ἀξιόμμετον ἀδιαφορίαν. Ἐνδεχόμενόν αὐτεπαγγέλτως ὡς εἰπεῖν, ὡς μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ προγράμματος Ἐπιτροπῆς τυγχάνουσιν ὅτε Γυμνασιαρχὴς καὶ ὁ καθηγητὴς τῶν Παιδείας ἄλλα δὲ πρὸς τούτους μέλη ἔδει νὰ ἐκλεγῶνται ἐκ τῶν κεκτημένων ἐπιστήμης ἀνεγνωρισμένην παιδαγωγικὴν μόρφωσιν καὶ ἐμπειρίαν διδακτικὴν, ἥτοι πινυχοῦσι ἀνεγνωρισμένον διδασκαλεῖον διδασκαλίας, ἐπάρχουσι δὲ ἐν Κύπρῳ πλειστοὶ τοιοῦτοι τῶν τε ἐν Ἑλλάδι διδασκαλίων καὶ τοῦ Παγκυπρίου τοιοῦτου.

